

S	K	A	V	K	O	V	Á	D
P	L	E	R	T	S	L	S	R
O	J	O	S	Í	P	A	V	A
P	R	A	Á	L	K	Ě	M	P
I	S	T	P	E	Č	T	C	N
R	O	O	K	Y	S	L	V	E
D	P	B	A	M	N	I	O	L
E	L	H	S	R	K	A	A	T
C	R	R	A	E	Ř	N	R	B
K	L	T	Z	D	P	H	Á	O
Í	Č	E	P	A	Ž	D	O	D
V	S	U	Š	I	R	K	L	A
Ý	A	K	Č	P	N	O	T	J
Ž	E	T	V	I	O	A	E	S
T	S	N	N	D	O	P	R	D
A	K	Í	T	O	U	H	O	N
S	P	E	Ý	V	R	T	C	O
P	O	R	N	O	P	A	V	E
Á	B	D	L	A	S	K	Ř	A
C	R	E	O	Ř	T	P	A	R
E	A	K	S	T	I	A	T	L

Prostředek královraždy určuje běh děje, nejvyšší **tón z listu** publikum rozechvěje.

Stoupá pára z konvice, už pomalu lezu připravit si čaj z **květenství** bezu. Domem naším zas otfřásá **hádk**, na **dlažbu** zas žena vyhazuje Mládk. Když **noha** orla tě svírá a drtí, jediné **plus** je rychlost té smrti.

Na **ostatky** pohled příjemný není, kol žaludku divné cítím **chvění**. Kde bitva probíhá, tam zatím **úhor není**, od tohoto **data** se ale všechno změní. Hospůdka útulná jen podlá byla **léčka**, vraha teď tíží **svědomí** a zlata plná bečka. Levé **ňadro** je to, pod kterým srdce bije, mléka **proud** je tím, z čeho dítě žije, a to všechno je nádherná **harmonie**.

Všechnu **tržbu** utratím za maličkou chvíli, zatímco můj **muž na honu** ptáky střílí. **Normu hřiště** pokořit bys chtěl a dřeš jak tygr lesní, jehož duch za dveřmi čeká, **pozvi** jej, však tě nesní.

Číslo, co i kvadraturu kruhu zvládá, jak do uzlu **tnutí** konečná je rada.

Teď **zapíjej** ji, čtyři léta znals jen dřinu, **medaile** cinká, národ vítá her hrdinu. Kol **Země** plout a jít, ten bláznivý podnik,

láká mne **čára** ta, co nazývá se rovník. Všechen dav zpívá, **brouků refrén** sálem zní, šanci svou **nepouštěj**, děvče teď o lásce sní. Pro touhu svou za devatero hor šla ráda, teď **pomoc v kuchyni** je a na návrat střádá.

Ta **mašinka** naprosto úžasná je věc, s ní **kopii textu** pořídí i pitomec.

Gorila se s řevem pustila do tance, snad za to může ta sežraná **substance**. Květy voní, tiše šumí **jehličnatý les**, **tlačítko, co vše ničí**, asi zmáčknu dnes.

Svíčky jsou **soutěž**, v jejímž cíli je hovězí, nikdo však netuší, **jestli** opravdu zvítězí. Jméno má, jež **spolu s Pavlem má svátek** a hledá pro hraní **osnovy začátek**.

Když Moravák své „**jsem** tvůj“ tiše šeptá, **švadlenka** se matky na svolení neptá.

I mnohá z **dam** hned k oknům letí, když **projíždí na kolech atleti**. Když **pták noci** neslyšně roztáhne svá křídla, podivný strach zachvátí ležící pod nimi **sídla**.

Heslo stanoviště: bohyně

S	K	A	V	K	O	V	Á	D
P	L	E	R	T	S	L	S	R
O	J	O	S	Í	P	A	V	A
P	R	A	Á	L	K	Ě	M	P
I	S	T	P	E	Č	T	C	N
R	O	O	K	Y	S	L	V	E
D	P	B	A	M	N	I	O	L
E	L	H	S	R	K	A	A	T
C	R	R	A	E	Ř	N	R	B
K	L	T	Z	D	P	H	Á	O
Í	Č	E	P	A	Ž	D	O	D
V	S	U	Š	I	R	K	L	A
Ý	A	K	Č	P	N	O	T	J
Ž	E	T	V	I	O	A	E	S
T	S	N	N	D	O	P	R	D
A	K	Í	T	O	U	H	O	N
S	P	E	Ý	V	R	T	C	O
P	O	R	N	O	P	A	V	E
Á	B	D	L	A	S	K	Ř	A
C	R	E	O	Ř	T	P	A	R
E	A	K	S	T	I	A	T	L

Prostředek královraždy určuje běh děje, nejvyšší **tón z listu** publikum rozechvěje.

Stoupá pára z konvice, už pomalu lezu připravit si čaj z **květenství** bezu. Domem naším zas otfřásá **hádk**, na **dlažbu** zas žena vyhazuje Mládk. Když **noha** orla tě svírá a drtí, jediné **plus** je rychlost té smrti.

Na **ostatky** pohled příjemný není, kol žaludku divné cítím **chvění**. Kde bitva probíhá, tam zatím **úhor není**, od tohoto **data** se ale všechno změní. Hospůdka útulná jen podlá byla **léčka**, vraha teď tíží **svědomí** a zlata plná bečka. Levé **ňadro** je to, pod kterým srdce bije, mléka **proud** je tím, z čeho dítě žije, a to všechno je nádherná **harmonie**.

Všechnu **tržbu** utratím za maličkou chvíli, zatímco můj **muž na honu** ptáky střílí. **Normu hřiště** pokořit bys chtěl a dřeš jak tygr lesní, jehož duch za dveřmi čeká, **pozvi** jej, však tě nesní.

Číslo, co i kvadraturu kruhu zvládá, jak do uzlu **tnutí** konečná je rada.

Teď **zapíjej** ji, čtyři léta znals jen dřinu, **medaile** cinká, národ vítá her hrdinu. Kol **Země** plout a jít, ten bláznivý podnik,

láká mne **čára** ta, co nazývá se rovník. Všechen dav zpívá, **brouků refrén** sálem zní, šanci svou **nepouštěj**, děvče teď o lásce sní. Pro touhu svou za devatero hor šla ráda, teď **pomoc v kuchyni** je a na návrat střádá.

Ta **mašinka** naprosto úžasná je věc, s ní **kopii textu** pořídí i pitomec.

Gorila se s řevem pustila do tance, snad za to může ta sežraná **substance**. Květy voní, tiše šumí **jehličnatý les**, **tlačítko, co vše ničí**, asi zmáčknu dnes.

Svíčky jsou **soutěž**, v jejímž cíli je hovězí, nikdo však netuší, **jestli** opravdu zvítězí. Jméno má, jež **spolu s Pavlem má svátek** a hledá pro hraní **osnovy začátek**.

Když Moravák své „**jsem** tvůj“ tiše šeptá, **švadlenka** se matky na svolení neptá.

I mnohá z **dam** hned k oknům letí, když **projíždí na kolech atleti**. Když **pták noci** neslyšně roztáhne svá křídla, podivný strach zachvátí ležící pod nimi **sídla**.